

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

לפני כבוד השופט אבי סתיו

אלכסנדרה גלבר

המבקשת:

נגד

Flo Health, Inc.

המשיבה:

בשם המבקשת: עו"ד גיל רון ; עו"ד הדס הולצשטיין-תמיר
בשם המשיבה: עו"ד יוסי אשכנזי ; עו"ד יעל צ'רבינסקי ; עו"ד ארז ניצן

החלטה

1 לפניי בקשה מטעם המשיבה לכפירה בסמכות ולקביעה כי הפורום הישראלי אינו נאות,
2 לפי תקנה 168 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 ("תקנות סדר הדין האזרחי").

3 רקע

4 1. המשיבה היא חברה הרשומה במדינת דלאוור בארצות הברית. על פי הנטען בבקשת
5 האישור, המשיבה פיתחה יישומון (אפליקציה) הנקרא "Flo Ovulation & Period Tracker"
6 ("היישומון"). היישומון משמש למעקב אחרי מערכות הגוף הנשיות (כגון מחזורי וסת, פוריות,
7 שלבי הריון וכדומה), ובמסגרתו נאספים נתונים אינטימיים של המשתמשות (כגון משקל,
8 טמפרטורת גוף, מועדי מחזור, פעילות מינית ועוד). היישומון ניתן להורדה בחנויות האפליקציות
9 הנפוצות (App Store ו-Play Store), והוא הותקן על ידי כ-150 מיליון נשים ברחבי העולם. בארץ,
10 כך נטען, בוצעו כ-340 אלף הורדות שלו.

11 2. על פי הנטען בבקשת האישור, משתמשת שמעוניינת להירשם לשירותי המשיבה מתקינה
12 את היישומון ומקימה חשבון אישי (ניתן להקימו גם באתר האינטרנט של המשיבה). במסגרת
13 ההרשמה, מוצגות למשתמשת שאלות רבות, חלקן אינטימיות (כגון אמצעי המניעה בהם היא
14 משתמשת). גם במהלך השימוש ביישומון מזינה בו המשתמשת מידע רב, לרבות בעניינים פרטיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 ואינטימיים (כגון בקשר לפעילותה המינית). על בסיס מידע זה מספק היישומון למשתמשת
2 התראות, עצות וכדומה. כמו כן, אוסף היישומון מידע נוסף הקשור למשתמשת, כגון המכשיר
3 הסלולארי בו היא משתמשת, כתובת האינטרנט דרכה היא גולשת, תאריך לידה, מקום מגורים
4 וכדומה.

5 3. על פי הנטען בבקשת האישור, היישומון הושק בחודש יוני 2016. מאז, ועד שנת 2019, כללה
6 המשיבה במסגרת מדיניות הפרטיות שלה התחייבות שלא לשתף מידע עם צדדים שלישיים, למעט
7 כזה הנחוץ לצורך מתן השירות ביישומון או שמסירתו נדרשת על פי חוק. כמו כן, התחייבה המשיבה
8 שלא לשתף כלל מידע מסוג מסוים, כגון לגבי המחזור החודשי, הריון ומידע נוסף שהמשתמשת
9 בחרה שלא לשתף.

10 4. בפברואר 2019 התפרסמה בארצות הברית כתבת תחקיר, לפיה חברות ענק כדוגמת
11 "פייסבוק" ו"גוגל" משיגות מידע רגיש ואינטימי ממפתחי יישומונים, לרבות מהמשיבה. בעקבות
12 הכתבה נפתחה חקירה על ידי נציבות הסחר הפדראלית האמריקאית (Federal Trade
13 Commission). ביום 13.1.2021 הגישה הנציבות כתב אישום מנהלי נגד המשיבה, ובד בבד פורסם
14 להערות הציבור הסדר פשרה שהושג בין הנציבות לבין המשיבה. ביום 17.6.2021 אושר הסדר
15 הפשרה.

16 5. על פי הנטען בבקשת האישור, כחלק מההסדר פירסמה המשיבה הודעה, בה היא הודתה
17 כי בתקופה שמיום 30.6.2016 ועד יום 23.2.2019 היא מסרה לצדדים שלישיים מספר מזהה של
18 משתמשות וכן מידע על מחזורי הווסת ועל ההיריון שלהן. במסגרת ההסדר התחייבה המשיבה
19 לנקוט פעולות מסוימות שנועדו למנוע את הפגיעה בפרטיות, והיא אכן שינתה את מדיניותה
20 בהתאם.

בקשת האישור

21
22 6. ביום 6.1.2022 הגישה המבקשת בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבה. הקבוצה
23 שהמבקשת מבקשת לייצג כוללת כל אישה אזרחית או תושבת ישראל אשר התקינה את היישומון
24 או נעשה בו שימוש על ידה, בין יום 30.6.2016 לבין יום 23.2.2019. נטען, כי המשיבה הפרה את
25 התחייבותה שלא להעביר מידע אישי לצדדים שלישיים. התנהלות זו מקימה לחברות הקבוצה
26 עילות תביעה שונות, לרבות בגין הפרת חוזה, הטעיה, ופגיעה בפרטיות.

27 7. בבקשת האישור צוין, כי במסגרת תנאי השימוש נכללת תניה המחילה את דין קליפורניה.
28 אולם, נטען כי מדובר בתניה מקפחת, וכי התביעה צריכה להתברר לפי הדין הישראלי. יחד עם זאת,
29 נטען כי גם לפי דין קליפורניה עומדות לחברות הקבוצה עילות תביעה שונות, וצורפה חוות דעת
30 מומחה לתמיכה בטענה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

8. ביום 12.1.2022 הגישה המבקשת בקשה לקביעת דרך ביצוע ההמצאה למשיבה מחוץ לתחום, בה נטען לעילות המצאה לפי תקנות 166(4), (4א) ו-5 לתקנות סדר הדין האזרחי. בית המשפט הורה על דרך ביצוע ההמצאה, והיא בוצעה. ביום 8.9.2022 הגישה המשיבה "בקשה לכפירה בסמכות שיפוט בין-לאומית וקביעה כי הפורום הישראלי אינו הפורום הנאות לדון בתביעה" ("בקשת הכפירה"), היא הבקשה שלפנינו.

הבקשה לכפירה בסמכות

9. במסגרת בקשת הכפירה מעלה המשיבה שלוש טענות עיקריות: האחת, כי המבקשת לא הראתה שיש לה עילת תביעה טובה; השנייה, כי לא עומדת למבקשת עילת המצאה לפי תקנה 166 לתקנות סדר הדין האזרחי; והשלישית, כי ישראל אינה הפורום הנאות לדון בהליך.

10. במסגרת הדיון שהתקיים בבקשת הכפירה, נחקרה המצהירה מטעם המשיבה. לאחר הדיון ניתנה החלטה לפיה יש ליתן הודעה ליועצת המשפטית לממשלה לפי סעיף 20 לחוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982. ביום 29.1.2024 הוגשה הודעה מטעם המדינה, לפיה הגורמים המקצועיים במשרד המשפטים מצאו שאין מקום שהמדינה תמסור עמדה בהליך. לאחר מכן הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

11. מי שמבקש לרכוש סמכות שיפוט מחוץ לתחום המדינה נדרש לעמוד בשלושה תנאים: להראות כי יש לו עילת תביעה טובה; להראות כי יש לו עילת המצאה לפי תקנה 166 לתקנות סדר הדין האזרחי; ולשכנע כי ישראל היא פורום נאות לדון בהליך (ראו, רע"א 2625/24 ADESON KEVIN נ' בטר פלייס ישראל (ח.ת) בע"מ (4.6.2024)). בעניין זה לא חל שינוי ביחס להסדר שחל לפי התקנות הקודמות (ראו, חדל"ת (מחוזי ת"א) 15599-05-21 בן-ארי נ' הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי, פסקה 25 (27.10.2022) ("עניין בן-ארי"); ת"צ (מחוזי מרכז) 16038-10-21 ברק נ' Master Card International Inc., פסקאות 15-16 (9.8.2022) ("עניין ברק")).

נבחן את הדברים בענייננו.

עילת תביעה טובה

12. המשיבה סבורה כי אין ממש בטענות שמעלה המבקשת במסגרת בקשת האישור לפיהן היא פגעה בפרטיות המשתמשות ביישומון, אולם היא הבהירה כי אינה טוענת בשלב זה שבקשת האישור אינה מגלה עילת תביעה טובה, למעט לעניין אחד – טענת ההתיישנות (ראו, עמ' 8-9 לפרוטוקול). במסגרת תנאי השימוש, הוסכם על תקופת התיישנות מקוצרת בת שנה. לטענת המשיבה, לפי הדין הקליפורני, אשר חל על ההסכם מכוח תניית ברירת דין, יש תוקף לתניה זו, וממילא חלה בענייננו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיזוני:

1 תקופת התיישנות של שנה. מירוץ ההתיישנות החל בפברואר 2019, אז התפרסמה כתבת התחקיר
2 בה הועלו הטענות נגד המשיבה, וטענות אלו התפרסמו גם בעיתונות הכלכלית הישראלית. בקשת
3 האישור הוגשה בינואר 2022, זמן רב לאחר תום תקופת ההתיישנות בת השנה, וממילא בקשת
4 האישור התיישנה.

5 לחלופין, טוענת המשיבה כי גם אם חל הדין הישראלי התיישנה בקשת האישור, וזאת
6 בהתאם לסעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ("חוק הגנת הפרטיות"), הקובע תקופת
7 התיישנות של שנתיים.

8 13. לטענת המבקשת, חל הדין הישראלי, שכן תניית ברירת הדין היא תנאי מקפח בחוזה אחיד.
9 בהתאם לדין הישראלי, לא חלה בענייננו התיישנות ממגוון טעמים: בקשת האישור כוללת עילות
10 תביעה שאינן נשענות על חוק הגנת הפרטיות; מירוץ ההתיישנות הושעה מכוח סעיפים 7 ו-8 לחוק
11 ההתיישנות, התשי"ח-1958 ("חוק ההתיישנות"); במסגרת הסדר הפשרה בארצות הברית הודתה
12 המשיבה בעובדות המקימות את אחריותה, ולפיכך חל סעיף 9 לחוק ההתיישנות; וחלק מחברות
13 הקבוצה היו קטינות בעת הרלוונטית, כך שלא חלה עליהן התיישנות לפי סעיף 10 לחוק.

14 עוד טוענת המבקשת, כי גם אם חל על ההליך הדין הקליפורני אין בכך כדי לשנות בכל
15 הנוגע לשאלת ההתיישנות, שכן בעניין זה חל "דין הפורום", שהוא הדין הישראלי.

16 נפנה תחילה לבחון את שאלת הדין החל.

17 הדין החל

18 14. הצדדים הקדישו חלק ניכר מטיעוניהם לשאלת הדין החל. הדיון בהקשר זה התמקד
19 בשאלה האם תניית ברירת הדין עומדת בתוקפה, או שמא מדובר בתנאי מקפח בחוזה אחיד, שדינו
20 ביטול. יוער, כי המשיבה לא טענה במסגרת בקשת הכפירה כי הדין הקליפורני חל בענייננו לפי כללי
21 ברירת הדין ה"רגילים", בלא קשר לתניית ברירת הדין. כלומר, שני הצדדים מסכימים (לפחות
22 בשלב זה), כי ככל שתיפסל תניית ברירת הדין, אזי יחול הדין הישראלי.

23 15. מטיעוני המשיבה עולה, כי לשיטתה יש חשיבות לקביעה כי חל דין קליפורניה בשלושה
24 מישורים: על מנת לקבוע כי יש תוקף לתניית ההתיישנות המקוצרת; לעניין עילת ההמצאה לפי
25 תקנה 166(4)(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי; ולעניין שאלת הפורום הנאות. המבקשת סבורה כי חל
26 דין ישראל, אולם לשיטתה גם אם ייקבע שחל דין קליפורניה יש לדחות את בקשת הכפירה.

27 16. השאלה האם תניית ברירת דין הקבועה בחוזה אחיד נחשבת לתנאי מקפח מעצם היותה,
28 בלא קשר לתוכן הדין הזר, ידעה התפתחות בפסיקה. ברע"א 5860/16 Facebook Inc נ' **בן חמו**
29 (31.5.2018) ("עניין בן חמו") הכשיר בית המשפט העליון תניית ברירת דין של חברת פייסבוק,
30 שהחילה את דין קליפורניה. ברע"א 1901/20 **טרויס מילר בע"מ נ' facebook Ireland limited**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 (26.7.2022) ("עניין טרוים מילר") פסל בית המשפט העליון, ברוב דעות, את אותה תניה בדיוק
2 כתנאי מקפח. שאלת היחס בין שני פסקי הדין עוררה לא מעט דיונים בפסיקה. לאחרונה, ניתן פסק
3 דינו של בית המשפט העליון ברע"א 6992/22 AGODA COMPANY Pte. Ltd. נ' צביה
4 (27.5.2024) ("עניין אגודה"), אשר (לפי דעת הרוב) צמצם מאוד את הלכת בן חמו. בהקשר זה נפסק,
5 כי "הלכת בן חמו אינה חלה כלל ככל שמדובר על זכויות קונקרטריות של לקוחות קטנים (צרכנים
6 פרטיים ועסקים קטנים) כלפי תאגידים גלובליים" (פסקה 76 לפסק דינו של השופט גרוסקופף). וכך
7 סוכמה ההלכה החדשה (שם, פסקה 77):

8 "ההלכה שתחול היא, אם כך, שביחסים בין תאגידים גלובליים הפועלים
9 בישראל לבין לקוחות קטנים לא ניתן להתנות על כללי ברירת הדין
10 הישראליים באמצעות תניית ברירת דין הכלולה בחוזה אחיד. תניה כזו
11 היא מקפחת בהגדרה, וזאת מבלי שהלקוח נדרש להוכיח כי הדין הזר
12 כשלעצמו הוא מקפח. לפיכך דינה להיפסל".

13 17. האם משמעות הדבר היא, כי אחת דינה של תניית ברירת הדין בענייננו להיפסל? לאו
14 דווקא. זאת, שכן ההלכה שנקבעה בעניין אגודה עוסקת ב"תאגיד הפועל בישראל". השאלה מתי
15 תאגיד המפעיל אפליקציה או אתר אינטרנט נחשב ל"תאגיד הפועל בישראל" אינה פשוטה. בעניין
16 טרוים מילר (פסקה 36) ובעניין אגודה (פסקה 53) הציע השופט גרוסקופף מבחן הכולל מרכיב
17 אובייקטיבי (היקף הפעילות מול לקוחות ישראלים הן אבסולוטית והן ביחס לשוק בו פועל התאגיד)
18 ומרכיב סובייקטיבי (היקף המאמצים שמשקיע התאגיד לצורך חדירה לשוק הישראלי), כאשר בין
19 שני המרכיבים מתקיים יחס של מקבילית כוחות. לשיטתה של השופטת רונן, יש ליתן את הבכורה
20 למרכיב הסובייקטיבי (עניין אגודה, פסקה 8 לפסק דינה).

21 בענייננו, בשונה מהמקרה בשני פסקי הדין הנזכרים, לא הובאה כל ראיה כי המשיבה
22 השקיעה משאבים לצורך חדירה לשוק הישראלי. ליישומון אין ממשק בעברית, ולא נטען כי
23 המשיבה הפעילה אמצעים שיווקיים או שירותיים כלשהם בארץ או בשפה העברית. המשיבה אינה
24 מקבלת תשלום בשקלים (כך העידה המצהירה מטעמה, הגם שהיא אישרה כי ייתכן שאפליקציות
25 התשלום מאפשרות תשלום בשקלים ומבצעות בעצמן את ההמרה; ראו, עמ' 13-14 לפרוטוקול).
26 היקף הפעילות הנטען של המשיבה בישראל אינו מבוטל (כאמור, נטען לכ-340,000 הורדות של
27 היישומון, הגם שלא בהכרח כל מי שהתקינה את היישומון משתמשת בו), אך אינו משמעותי ביחס
28 לשוק כולו (בבקשת האישור נטען לכ-150 מיליון הורדות של היישומון נכון למועד הגשת הבקשה.
29 לדברי המצהירה מטעם המשיבה, מספר ההורדות הגיע כבר ל-250 מיליון, וישנן 45-50 מיליון
30 משתמשות פעילות; ראו, עמ' 9 לפרוטוקול). מנגד, אין מדובר במקרה בו הנתבע מפעיל עסק המיועד
31 בעיקרו לקהל לקוחות במדינה אחרת, אולם מאפשר גם לישראלים לקבל בו שירות באמצעות אתר
32 אינטרנט (כמו בדוגמאות המובאות בפסקה 50 לפסק דינו של השופט גרוסקופף בעניין אגודה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 למקרים בהם יש הצדקה לתניה המחילה את הדין הזר). המשיבה היא תאגיד שמלכתחילה פונה
2 לכלל האוכלוסיה בעולם, בלא להתמקד במדינה מסוימת ובלא שיש לשירות שמוצע על ידו זיקה
3 גיאוגרפית כלשהי. בנסיבות אלו, עולה השאלה האם ניתן להתייחס למשיבה כאל תאגיד הפועל
4 בישראל, לעניין תחולתה של ההלכה שנקבעה בעניין **אגודה**.

5 על האמור יש להוסיף, כי גם אם תניית ברירת הדין אינה נפסלת אוטמטית כתנאי מקפח
6 מעצם העובדה שהיא מפנה לדין זר, עדיין פתוחה הדרך בפני התובע להראות כי החלתו של דין זר
7 ספציפי מקפחת אותו. במסגרת החלטתי בת"צ (מחוזי מרכז) 41409-03-21 **גרנות נ' Google LLC**
8 (30.4.2024), שניתנה לפני פסק הדין בעניין **אגודה**, סברתי כי ישנה אפשרות שייקבע שהחלת הדין
9 הקליפורני בכל הנוגע להגנת פרטיות הצרכן מקפחת, וזאת נוכח עמדתה של המשיבה באותו הליך
10 כי החוק הקליפורני המגן על פרטיות הצרכנים (California Consumer Privacy Act) חל רק על
11 תושבי קליפורניה. בענייננו, לא הועלתה טענה כזו במסגרת התגובה לבקשת הכפירה, הגם שהועלו
12 טענות אחרות מדוע יש לראות בהחלת הדין הקליפורני משום תנאי מקפח, בהתחשב בתוכנו של דין
13 זה. נוכח האמור להלן, איני רואה צורך להידרש לטענות אלו.

14 18. מן האמור עולה, כי השאלה האם יש מקום לפסול בענייננו את תניית ברירת הדין אינה
15 פשוטה. בהתחשב במורכבות ובתקדימיות של שאלה זו, וכן בכך שכפי שיפורט להלן ההכרעה
16 בשאלה זו אינה הכרחית בשלב הנוכחי, מצאתי שאין מקום להכריע בשאלת הדין החל במסגרת
17 הדיון בסוגיית ההמצאה (ראו, ת"צ (מחוזי מרכז) 14590-12-22 **לחן נ' KIA CORPORATION**,
18 פסקאות 15-18 (15.3.2024)).

התיישנות

19 19. שאלת ההתיישנות נבחנת בשלב הנוכחי כחלק מהשאלה האם הראתה המבקשת "עילת
20 תביעה טובה". בהתאם לפסיקה שניתנה בקשר לתקנות הקודמות, הנטל החל על התובע להראות
21 כי יש לו עילת תביעה טובה הוא נטל קל, ודי בכך שהוא יראה שישנה "שאלה רצינית" שיש לדון בה
22 (ע"א 9725/04 **אשבורן חברה לסוכנויות ומסחר בע"מ נ' CAE Electronics Ltd**, פסקאות 6-8
23 (4.9.2007) ("עניין אשבורן"); רע"א 4199/20 **הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' Chi Mei**
24 **Corporation**, פסקה 12 (15.8.2021)). נטל זה לא השתנה, לדעתי, גם לפי התקנות החדשות (עניין
25 **ברק**, פסקה 16; לדעות השונות בסוגיה זו ראו, עניין **בן-ארי**, פסקה 25). המשמעות היא, כי בשלב
26 הנוכחי איני נדרש להכריע בטענת ההתיישנות, ודי אם אגיע למסקנה כי ישנה אפשרות ממשית
27 שייקבע במסגרת ההליך שלא חלה בענייננו התיישנות, על מנת שהמבקשת תצלח את משוכת עילת
28

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 התביעה הטובה (ראו, ת"צ (מחוזי מרכז) 23139-05-16 לנואל נ' **Royal Philips Electronic N.V**,
2 פסקה 38 (2.5.2019); עניין **ברק**, פסקה 21).

3 על רקע האמור, נבחן את שאלת ההתיישנות הן תחת ההנחה כי חל על ההליך דין
4 קליפורניה, והן תחת ההנחה כי חל עליו דין ישראל.

5 התיישנות בהנחה שהדין המהותי החל הוא דין קליפורניה

6 20. התיישנות לפי חוק ההתיישנות נחשבת לטענת הגנה דיונית (סעיף 2 לחוק ההתיישנות),
7 ולפיכך חל ביחס אליה דין הפרום. המשמעות היא, כי כאשר ההליך נדון בישראל תיבחן טענת
8 ההתיישנות לפי הדין הישראלי, גם אם הדין המהותי החל הוא דין זר. זאת, למעט במקרים בהם
9 יש לראות את הוראות ההתיישנות כחלק בלתי נפרד מהסדר המהותי הכולל של הדין הזר (ע"א
10 6860/01 **חמאדה נ' המאגר הישראלי לביטוח רכב**, פ"ד נז(3) 8 (2003)). המשיבה אינה טוענת כי
11 בענייננו חל החריג הנזכר, ואין מחלוקת כי ככלל חל דין ההתיישנות הישראלי, גם אם הדין המהותי
12 הוא דין קליפורניה.

13 21. אולם, לטענת המשיבה יש חשיבות לתחולתו של הדין הקליפורני, וזאת בכל הנוגע לתניה
14 שנקבעה בתנאי השימוש של המשיבה, הקובעת כך:

15 "Any cause of action you may have with respect to your use of
16 the App must be commenced within one (1) year after the claim
17 or cause of action arises".

18 הנה כי כן, במסגרת תנאי השימוש של המשיבה נקבעה תקופת התיישנות מקוצרת של שנה.
19 הצדדים אינם חולקים על כך שתחת הדין הישראלי אין לתניה כזו תוקף, שכן היא לא נעשתה
20 במסגרת הסכם נפרד, כדרישת סעיף 19 לחוק ההתיישנות. אולם, לטענת המשיבה מכיוון שחל
21 בענייננו הדין הקליפורני המהותי, יש תוקף לתניה זו. המבקשת לא טוענת, מכל מקום לא במפורש,
22 כי לפי הדין הקליפורני אין תחולה לתניה זו. בחוות הדעת שצורפה לבקשת האישור צוין כי אין בדין
23 הקליפורני דרישה כי הסכמה על תקופת התיישנות מקוצרת תהיה במסמך נפרד (סעיף 121 לחוות
24 הדעת), וכי תוקפה של תניה כזו תלוי בשאלה אם מדובר בתניה סבירה (סעיפים 119-120 לחוות
25 הדעת). לא נטען כי תניה זו אינה סבירה בהתאם לדין הקליפורני. במסגרת בקשת האישור המבקשת
26 אף טוענת, כי העובדה שלפי הדין הקליפורני תניה בחוזה אחיד המקצרת את תקופת ההתיישנות
27 אינה נפסלת תומכת בטענה כי החלת דין זה היא תנאי מקפח (סעיף 1.89 לבקשת האישור).

28 22. יחד עם זאת, לטענת המבקשת גם אם נניח שהדין המהותי החל על ההליך הוא דין
29 קליפורניה, הרי שאת טענת ההתיישנות יש לבחון לפי דין הפרום, הוא הדין הישראלי. ממילא, יש
30 לפסול את התניה בשל אי עמידתה בתנאי סעיף 19 לחוק ההתיישנות. כאמור לעיל, המשיבה אינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 חולקת על כך ששאלת ההתיישנות הסטטוטורית נבחנת לפי דין הפרורום. אולם, לשיטתה בכל הנוגע
2 לתניה המקצרת את תקופת ההתיישנות יש להחיל את הדין המהותי, הוא הדין הקליפורני, מכיוון
3 שמדובר ב"תניה חוזית-מהותית" (סעיף 46 לסיכומיה).

4 23. מעיון בפסיקה עולה, כי התשובה לשאלה האם חל סעיף 19 לחוק ההתיישנות מקום בו
5 ההליך מתנהל בישראל, אולם הדין המהותי החל על החוזה הוא דין זר (בו לא קיימת הוראה
6 מקבילה לזו הקבועה בסעיף 19 לחוק), תלויה בשאלה האם עסקינן בהתיישנות מהותית או דיונית.
7 כאשר מדובר בהתיישנות מהותית, המפקיעה את הזכות גופה, אזי עשוי בית המשפט ליתן תוקף
8 לתניה הקובעת התיישנות כזו (בין אם בעצמה ובין אם על דרך הפניה לדין הקובע זאת), ככל שהדין
9 הזר החל על החוזה מכיר בתוקפה של התניה, וזאת גם אם היא אינה עומדת בדרישת הצורה
10 הקבועה בסעיף 19 לחוק ההתיישנות. אולם, כאשר מדובר בהתיישנות דיונית, אזי היא תיבחן לפי
11 הדין הישראלי, בהיותו דין הפרורום, לרבות לעניין תחולתו של סעיף 19 לחוק ההתיישנות (ראו, ע"א
12 294/67 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' AMERICAN EXPORT LINES, INC, פ"ד כא(2) 789 (1967); ע"א
13 194/68 פיירמנס פנד חברה לביטוח בע"מ נ' האניה "אנוטריה", פ"ד כב(2) 411 (1968); ע"א
14 419/71 מנורה חברה לאחריות ולביטוח משנה בע"מ נ' מ' נומיקוס, פ"ד כו(2) 527 (1972); טל
15 חבקין התיישנות 393 (מהדורה שנייה, 2021)).

16 בענייננו, כפי שעולה מנוסח התניה המובא לעיל, ההסכמה היא להחיל התיישנות דיונית,
17 על דרך קביעה כי כל תביעה יש להביא בפני בית המשפט בתוך שנה, ולא להפקיע את הזכות
18 המהותית עצמה. ממילא, יש לבחון את טענת ההתיישנות לפי דין הפרורום הישראלי, לרבות לעניין
19 דרישת הצורה הקבועה בסעיף 19 לחוק ההתיישנות, ומכיוון שההסכמה על קיצור תקופת
20 ההתיישנות לא נעשתה במסגרת הסכם נפרד, לא יינתן לה תוקף (ולכל הפחות ניתן לקבוע כי ישנה
21 אפשרות סבירה שכך ייקבע, ודי בכך בשלב הדיוני הנוכחי).

22 יתרה מזו, גם אם נניח שנוכח תחולת הדין הקליפורני המהותי לא חל סעיף 19 לחוק
23 ההתיישנות, הרי שלכל היותר יש בכך כדי להצדיק את קיצור תקופת ההתיישנות. אין בכך כדי
24 למנוע את תחולתם של יתר הכללים הקבועים בהסדר ההתיישנות הישראלי העשויים להביא
25 לדחיית מועד ההתיישנות, ואשר מכוחם, כפי שיפורט להלן, לא ניתן לקבוע בשלב הנוכחי כי בקשת
26 האישור התיישנה.

התיישנות תחת הנחה שחל הדין הישראלי

27
28 24. המשיבה טוענת כי גם אם חל בענייננו הסדר ההתיישנות הישראלי במלואו התיישנה
29 התביעה שמבוקש לאשרה כייצוגית, וזאת בהתאם לסעיף 26 לחוק הגנת הפרטיות, הקובע תקופת
30 התיישנות של שנתיים בגין עוולה לפי חוק זה. כפי שנפרט עתה, בשלב זה לא ניתן לגבש מסקנה
31 נחרצת כי התביעה התיישנה באופן השולל את קיומה של "עילת תביעה טובה" ברף הנדרש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 ראשית, על פני הדברים יש טעם בטענת המבקשת, כי גם אם עילת התביעה לפי חוק הגנת
2 הפרטיות התיישנה, אין בכך בהכרח כדי להחיל התיישנות לגבי עילת התביעה הנשענת על הפרת
3 חוזה, אשר ההתיישנות בגינה עומדת על שבע שנים. זאת, נוכח הטענה העולה בבקשת האישור לפיה
4 המשיבה העבירה מידע שהתחייבה שלא להעבירו.

5 המשיבה טוענת, כי לא ניתן לעקוף את תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק הגנת הפרטיות
6 על דרך טענה לעילות תביעה כלליות הנובעות מהפגיעה בפרטיות. בטענה זו יש טעם רב (ראו, ת"א
7 (מחוזי ת"א) 56857-07-22 כרייף נ' שטייף, פסקאות 47-49 (27.12.2023); ת"א (שלום ראשלי"צ)
8 8238-05-11 פלוני נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ, פסקאות 100-94 (25.3.2014), וההפניות שם),
9 אולם היא אינה מתאימה בהכרח למקרה הנוכחי. אכן, אילו היתה המבקשת טוענת כי המשיבה
10 "התרשלה" בכך שפגעה בפרטיות, או שהיא הפרה מעין תניה מכללא שלא לפגוע בפרטיות הלקוחות
11 – אזי ניתן היה לומר כי מדובר בניסיון לעקוף את המגבלות החלות במסגרת העוולה
12 הפרטיקולארית על ידי ניסוח מתחכם של העוולה כך שתיכנס לתחולתה של עוולת מסגרת. אולם,
13 במקרה הנוכחי המבקשת טוענת כי המשיבה העבירה מידע ספציפי אשר היא התחייבה במפורש
14 שלא להעבירו. אם יש ממש בטענה זו, הרי שלכאורה מדובר בהפרת חוזה ישירה העומדת על רגליה
15 היא בלא קשר לשאלה הכללית של חובת ההגנה על פרטיות הלקוחות (גם אם הנזק כתוצאה
16 מההפרה הוא פגיעה בפרטיות). לגבי עוולה מעין זו, על פני הדברים אין לשלול את האפשרות כי
17 תחול תקופת ההתיישנות החלה על הפרת חוזה (שבע שנים).

18 גם אם נניח שחלה תקופת ההתיישנות של שנתיים, עשויה להתעורר השאלה ממתי יש למנות
19 את תקופת ההתיישנות, בהתחשב בסעיפים 7-8 לחוק ההתיישנות. בהקשר זה יודגש, כי אין
20 מחלוקת שהסעיפים האמורים חלים גם על התיישנות של עוולה לפי חוק הגנת הפרטיות (לעניין זה
21 ראו, ר"ע 166/83 בן הלל נ' קצין התגמולים, אגף השיקום במשרד הביטחון, פ"ד לח(3) 13 (1984);
22 א' הלם דיני הגנת הפרטיות 303-305 (2003)). לטענת המשיבה, יש למנות את תקופת ההתיישנות
23 החל מפברואר 2019, אז התפרסמו ידיעות בתקשורת לגבי הטענות כנגדה, שכן ממועד זה העובדות
24 הרלוונטיות היו ידועות לחברות הקבוצה, ולכל הפחות הן היו יכולות לדעת עליהן.

25 נוכח הנטל הקל החל על המבקשת בשלב זה, איני נדרש להכריע בשאלת תחולתם של
26 סעיפים 7-8 לחוק ההתיישנות בענייננו. די אם אומר, כי קיימת לכל הפחות אפשרות סבירה, ברמה
27 של "שאלה רצינית", כי ייקבע שסעיפים אלו חלים. הפרסום הנטען הוא של תחקיר עיתונאי בחו"ל,
28 אשר זכה לחשיפה לא רחבה בארץ בעיתונות הכלכלית (ראו, נספח 2 לבקשת הכפירה). גם אם נניח
29 שהכתבה הגיעה לידיעת חברות הקבוצה, שאלה היא אם די בכך כדי להתחיל את מירוץ ההתיישנות,
30 בהינתן שהכתבה לא נשענה באותו שלב על מידע מוצק. מעבר לכך, מתעוררת השאלה האם נוכח
31 היקף הפרסום המוגבל ניתן לצאת מנקודת הנחה כי חברות הקבוצה היו מודעות לתוכן הכתבה, או
32 שהיה עליהן לדעת עליה. סימן שאלה זה תקף במיוחד כלפי האפשרות כי יחול סעיף 7 לחוק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 ההתיישנות, אשר ככלל נדרשת ידיעה בפועל לצורך הפסקת תחולתו (רע"א 6938/19 **אילני נ' ברוך**
2 2020.8.20)). המשיבה טוענת כי הסעיף אינו רלוונטי לענייננו, שכן לא הייתה כאן הטעיה. אולם,
3 הטעיה לפי הסעיף כוללת גם אי גילוי בודעין של העובדות המהוות את עילת התביעה, וככל
4 שהטענות בבקשת האישור נכונות דומה כי לא ניתן לשלול בשלב זה את האפשרות שייקבע כי מדובר
5 בהטעיה. אדגיש, כי קביעה זו רלוונטית לשלב הנוכחי בלבד, ומדובר בסוגיה שיש ללבנה במידת
6 הצורך במסגרת הדיון בבקשת האישור.

7 27. נוכח האמור לעניין האפשרות כי יחולו סעיפים 7-8 לחוק ההתיישנות, איני רואה צורך
8 להידרש לטענות המבקשת לתחולתם האפשרית של סעיפים 9-10 לחוק זה.

9 28. העולה מן האמור, כי בשלב זה לא ניתן לקבוע כי בקשת האישור התיישנה, וישנו סיכוי
10 סביר, לפחות ברמה של "שאלה רצינית", כי ייקבע שלא חלה התיישנות (בין אם בשל כך שתקופת
11 ההתיישנות תעמוד על שבע שנים ובין אם בשל תחולתו של חריג המאריך את התקופה).

12 מכיוון שטענת ההתיישנות היא הטענה היחידה שהעלתה המשיבה כנגד עמידתה של בקשת
13 האישור בתנאי של "עילת תביעה טובה", הרי שמשמעותה של המסקנה האמורה היא כי המבקשת
14 עומדת בתנאי זה.

עילת המצאה

15
16 29. המבקשת טוענת לעילות המצאה לפי תקנות 166(4), (א4) ו-5 לתקנות סדר הדין האזרחי.
17 לטענת המשיבה, אף אחת מעילות המצאה אלו לא מתקיימת.

18 30. לדעתי, מתקיימת החלופה הקבועה בתקנה 166(4)(א) לתקנות סדר הדין האזרחי. כך
19 קובעת התקנה:

20 "התובענה היא בקשר לחוזה, ומתקיים אחד מהמקרים האלה:

21 (א) החוזה, כולו או מקצתו, נעשה או הופר בתחום המדינה או שנשללה
22 האפשרות לקיימו בתחומה;

23 (ב) על החוזה חלים דיני מדינת ישראל".

24 אין בענייננו מחלוקת כי ההליך הוא "בקשר לחוזה", שהוא תנאי השימוש של המשיבה,
25 אשר אושרו על ידי המשתמשות ומהווים חוזה שנכרת ביניהן לבין המשיבה. אשר לחלופה הקבועה
26 בס"ק (א), המשיבה טוענת כי היא אינה מתקיימת שכן מדובר בתנאי שימוש המופנים לכלל
27 המשתמשות בעולם ולא לקהל הישראלי דווקא. אולם, העובדה שהחוזה (תנאי השימוש) לא הופנה
28 באופן ייחודי לקהל הישראלי אינה שוללת את האפשרות לקבוע כי הוא נעשה או הופר בישראל.
29 השאלה היכן נעשתה ההפרה הנטענת אינה פשוטה, בהתחשב בכך שבענייננו העולה אינה מתבטאת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 בהצגת המידע בפני הלקוח (שאו ניתן לסבור כי מקום ביצוע העוולה הוא המקום בו נקלט המידע
 2 אצל הלקוח; ראו, עניין **אגודה**, פסקה 46 לפסק דינו של השופט גרוסקופף), אלא במסירת המידע
 3 לצדדים שלישיים. אולם, דומה כי ניתן לקבוע שהחווה נעשה, ולו במקצתו, בישראל, בהתחשב בכך
 4 שתנאי השימוש אושרו על ידי חברות הקבוצה (ולמצער, מרביתן המוחלטת) בישראל (השוו, עניין
 5 **אשבורן**, פסקה 16). ודוק: איני נדרש לשאלה הסבוכה מהו מקום הכריתה של חוזה המאושר באופן
 6 מקוון (ראו, דניאל פרידמן ונילי כהן **חוזים** כרך א 239-241 (מהדורה שנייה, 2018)), שכן בהתאם
 7 לתקנה די בכך שהחווה נעשה "במקצתו" בישראל. לפיכך, די בכך שהודעת הקיבול (אישור תנאי
 8 השימוש) נשלחה מישראל על מנת להיכנס תחת תחולתה של התקנה.

9 נוכח האמור, אין צורך להידרש לשאלה אם מתקיימות יתר עילות ההמצאה אשר המבקשת
 10 טוענת להן.

11 המסקנה היא, אפוא, כי המבקשת עמדה בנטל להראות עילת המצאה לפי תקנה 166
 12 לתקנות סדר הדין האזרחי.

13 פורום נאות

14 31. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, גם על פי התקנות החדשות הנטל להראות כי הפורום
 15 הישראלי הוא נאות מונח על כתפי התובע, המבקש לבצע המצאה מחוץ לתחום (ע"א 2547/23 **אופיס**
 16 **טקסטיל בע"מ נ' Brokline Inc Delaware co 5469940** (28.12.2023)). המבחן העיקרי
 17 המשמש לצורך קביעת הפורום הנאות הוא מבחן מירב הזיקות, כאשר לצידו הוכרו שני מבחני
 18 משנה: הציפיות הסבירות של הצדדים ושיקולים ציבוריים הקשורים לשאלה לאיזה מערכת משפט
 19 יש אינטרס בבירור התיק (ראו, רע"א 3144/03 **אלביט הדמיה רפואית בע"מ נ' Harefuah**
 20 **Serviços de Saude S/C Ltda.**, פ"ד נז(5) 414 (2003); רע"א 9810/05 **Martin J. Hecke** נ'
 21 **Pimcapco Limited**, פסקה 11 (30.8.2009) (עניין **Hecke**); ע"א 4025/13 **נייגל נ' deutsche**
 22 **telekon ag**, פסקה ח' (6.11.214) (עניין **נייגל**)).

23 32. מבחן מירב הזיקות מתייחס ל"עובדות המעידות על הקשר של בעלי הדין ושל העניין נשוא
 24 התובענה לכל אחד מן הפורומים האפשריים" (עניין **אשבורן**, פסקה 18). במסגרתו נבחנות זיקות
 25 כגון מקום התרחשות האירועים נושא התביעה, מקום מושב הצדדים, נגישות לעדים ולראיות,
 26 מקום התרחשות הנזק, הדין החל על המקרה ועוד (עניין **Hecke**, פסקה 10; רע"א 4716/93
 27 **החברה הערבית לביטוח שכס נ' זריקאת**, פ"ד מח(3) 265, 269 (1994); רע"א 7102/10 **רואים עולם**
 28 **החברה להגנת הטבע בע"מ נ' פרלמוטר**, פסקאות 6-7 (12.4.2012)). נקודה נוספת שיש לה חשיבות,
 29 הגם שהיא אינה מהווה שיקול בלעדי, עניינה בשאלה האם קיימת אפשרות, מעשית ומשפטית, לברר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 את התביעה בפורום אחר (בג"ץ 8754/00 רון נ' בית-הדין הרבני הגדול, פ"ד נו(2) 625, 656 (2002)
2 ("עניין רון"); עניין Hecke, פסקאות 13-14; עניין נייגל, פסקאות ח-ט).

3 33. בענייננו, ישנן זיקות לכאן ולכאן. מבחינת מקום מושבם של הצדדים, הרי שהמבקשת
4 וחברות הקבוצה גרות בארץ, אולם המשיבה נמצאת בארצות הברית. אשר למקום התרחשות
5 האירועים, הרי שכפי שצוין לעיל מכיוון שהמידע הועבר באופן מקוון, קשה לקבוע מהו המקום
6 המדויק בו הדבר נעשה. אולם, נראה כי החברות שאליהן הועבר המידע לפי הטענה (כגון גוגל
7 ופייסבוק) נמצאות בארצות הברית. מנגד, המידע (ולמצער, מרביתו המוחלטת) הוזן ליישומון על
8 ידי חברות הקבוצה כאשר הן היו בארץ. אשר לנגישות לעדויות ולראיות, יש להניח כי מרבית העדים
9 הרלוונטיים נמצאים בארצות הברית. אולם, יש להביא בחשבון כי ממילא בעידן המודרני הנטייה
10 היא להפחית ממשקלו של שיקול זה, ודאי בתיקים בהיקפים משמעותיים (רע"א 2705/97 הגבס א'
11 סיני (1989) בע"מ נ' The Lockformer Co., פ"ד נב(1) 109, 114 (1998) ("עניין הגבס"); רע"א
12 Unibin Resourcer Ltd 5318/18 נ' מרוז, פסקה 13 (16.1.2019)).

13 34. אשר לציפיות הסבירות של הצדדים: הפסיקה עמדה על כך שחברה הבוחרת לעשות עסקים
14 ברחבי העולם צריכה להביא בחשבון את האפשרות כי תיתבע לדין במדינות אלו, לרבות בישראל
15 (ע"א 98/67 ליבהר נ' גזית ושחם חברה לבניין בע"מ, פ"ד כא(2) 248, 251 (1967); עניין הגבס, עמ'
16 115 (1998); עניין אשבורן, פסקה 18; רע"א 2737/08 ארבל נ' TUI AG, פסקה 19 (22.1.2009)).
17 העובדה שהתשלום נעשה במטבע זר וההתקשרות היא בשפה האנגלית, אינה בעלת משקל מכריע
18 (עניין הגבס, עמ' 116).

19 בענייננו, כפי שצוין לעיל אין מדובר בתאגיד המפעיל אמצעי שיווק ייחודיים לישראל או
20 מתאים את שירותיו לשוק הישראלי. מדובר בתאגיד הפועל בשוק האפליקציות, אשר השירות
21 שהוא מציע הוא גלובאלי מטבעו, ואינו בעל זיקה למיקום הגיאוגרפי של הלקוח. לגבי תאגיד כזה
22 ניתן לומר, כי עוצמתו של השיקול בדבר הציפייה הסבירה של התאגיד כי ייתבע לדין בישראל נמוכה
23 יותר מאשר ביחס לתאגיד הפועל באופן ייעודי בשוק הישראלי. אולם, גם לגבי תאגיד כזה ניתן
24 לומר כי משעה שהוא מספק שירותים המכוונים לכלל העולם, הרי שהאפשרות כי ייתבע במדינות
25 בהן נצרך השירות אינה חורגת מהציפייה הסבירה שלו.

26 35. המשיבה מצביעה על כך שבתנאי השימוש ישנה תניה לפיה כל סכסוך יידון בקליפורניה.
27 המשיבה אינה חולקת על כך שתניית שיפוט זו אינה בתוקף, נוכח ההלכה שנפסקה בעניין בן חמו,
28 אולם לשיטתה ניתן להיעזר בה כאינדיקציה לציפייתה הסבירה שלא להיתבע במדינה אחרת. אין
29 לקבל טענה זו. העובדה שהמשיבה הכניסה לתנאי השימוש את תניית השיפוט מלמדת כי היא אכן
30 מעוניינת שלא להישפט במדינות אחרות, מלבד קליפורניה. לעובדה זו עשוי ויהיה משקל מסוים
31 במסגרת בחינת הציפיות הסבירות של הצדדים (ראו, רע"א 7342/11 כלל חברה לביטוח בע"מ נ'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 INCOMACS LTD, פסקה 5 (2.8.2012)). אולם, מקום בו מדובר בתניה בחוזה אחיד שהוכרה
2 כמקפחת, לא ניתן לדעתי ליתן משקל, ולו מוגבל, לתניה זו במסגרת בחינת שאלת הפורום הנאות.
3 במקרה כזה, ברי כי הבעת הרצון בתניית השיפוט שלא להישפט בארץ אינה מלמדת על ציפייה
4 **סבירה** (והשוו, עניין **אגודה**, פסקה 5 לפסק דינו של השופט גרוסקופף, שם נקבע כי הכללתה של
5 תניית שיפוט בתנאי השימוש לאחר פסק הדין בעניין **בן חמו** עלולה להיחשב כהטעיה, הגם
6 שהדברים כוונו בעיקר לתנאי שימוש המתפרסמים בעברית באתר המיועד ללקוחות ישראלים).
7 36. אשר למבחן המשנה הנוסף, העוסק בשיקולים ציבוריים ובשאלה לאיזו מערכת משפט יש
8 אינטרס אמיתי לברר את ההליך, סבורני כי מבחן זה אינו בעל משקל ממשי בענייננו, ואין בו כדי
9 לצדד באיזה מהפורומים הרלוונטיים.
10 37. כפי שצוין לעיל, ישנן בענייננו זיקות לכאן ולכאן. בסופו של יום, סבורני כי הכף נוטה לטובת
11 הקביעה כי בית המשפט בישראל הוא פורום נאות לדון בהליך. זאת, בהתחשב בקיומן של זיקות
12 ממשיות של ההליך לישראל (הגם שישנן גם זיקות הקושרות אותו לארצות הברית), ובשיקול
13 שהוזכר לעיל לפיו תאגיד גלובאלי המשווק את שירותיו ברחבי העולם אמור לצפות את האפשרות
14 כי ייתבע במדינה בה שירותיו נצרכים.
15 עוד מצאתי ליתן משקל מסוים לכך שככל שהפורום הישראלי ייפסל, דומה כי אין פורום
16 אחר בו יש לחברות הקבוצה אפשרות **מעשית** לתבוע. האופציה של הגשת תביעה אישית בארצות
17 הברית אינה נראית ריאלית, בהתחשב בהיקף הנזק הנתען שנגרם לכל אחת מחברות הקבוצה,
18 ובעלויות של נקיטת הליך במדינה זרה. המשיבה לא טענה כי ישנה אפשרות מעשית להגיש בארצות
19 הברית תובענה ייצוגית בשם המשתמשות הישראליות. אדרבה, במסגרת תנאי השימוש נשללת
20 האפשרות להגיש תובענה ייצוגית נגד המשיבה (סעיף 21 לתנאי השימוש שצורפו כנספח 13 לבקשת
21 האישור). המשיבה לא טענה בהליך הנוכחי לתניה זו, ככל הנראה תחת ההבנה כי מדובר בתנאי
22 מקפח מובהק (ראו, ת"צ (מחוזי מרכז) 12859-12-19 **ברק נ' AMAZON.COM.INC**, פסקאות
23 49-48 (3.8.2022)). אולם, הדבר מלמד על מכשול נוסף העלול לעמוד בפני חברות הקבוצה, ככל
24 שתוגש בשמן תובענה ייצוגית בארצות הברית. כפי שצוין לעיל, לשאלת קיומו של פורום חלופי יש
25 משקל כאשר נבחנת נאותות הפורום הישראלי. בהקשר זה נבחנת גם השאלה האם הגשת תביעה
26 בפורום הזר אפשרית מבחינה **מעשית** (ראו למשל, עניין **רון**, עמ' 656: "תנאי חשוב לתחולתה של
27 דוקטרינת ה'פורום לא נאות' הוא כי ההתדיינות בפורום הזר היא בת-השגה, כך שבידי התובע
28 אפשרות מעשית להגיש את תביעתו שם"; כן ראו, עניין **Hecke**, פסקה 13: "תנאי חשוב להחלת
29 דוקטרינת ה'פורום הלא נאות' הינו כי ההתדיינות בפורום הזר הינה אפשרית, במובן זה שהתובע
30 אכן יכול לנהל את התביעה שם ולא קיימת מניעה מעשית או חוקית לכך"). בגדרו של שיקול זה,
31 סבורני כי ניתן להתחשב גם בשאלה האם ניתן להגיש בשם חברי הקבוצה הישראלים תובענה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 13436-01-22 גלבר נ' Flo Health, Inc.

תיק חיצוני:

1 ייצוגית בפורום הזר, וככל שהתשובה שלילית האם יש בכך כדי למנוע, באופן מעשי, את יכולתם
2 לתבוע בגין הנזק הנטען שנגרם להם. אין מדובר בשיקול בלעדי, ואף לא בהכרח בשיקול מרכזי,
3 אלא בשיקול נוסף שיש להביאו בחשבון במסגרת כלל השיקולים.

4 **סוף דבר**

5 38. מן האמור עולה, כי המבקשת עמדה בנטל, ברף הנדרש בשלב הדיוני הנוכחי, להראות כי
6 יש לה "עילת תביעה טובה" וכן עילת המצאה, וכי בית המשפט הישראלי הוא פורום נאות לדון
7 בהליך.

8 לפיכך, הבקשה נדחית.

9 בהתחשב בהיקף הדיון בבקשה, תישא המשיבה בשכר טרחת עורך דין לזכות המבקשת
10 בסך 15,000 ש"ח.

11

12 ניתנה בסמכותי כרשם.

13

14

15

16

17

18

19

20

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, בהעדר הצדדים.

אבי סתיו, שופט

21

22

